

XX. Kaupunginmuseo.

Helsingin kaupunginmuseon johtokunnan kertomus vuodelta 1929 oli seuraavan sisältöinen:

Museon johtokunta, johon kuuluivat filosofianlisensiaatti J. Ailio puheenjohtajana, ent. yliarkkitehti S. M. Schjerfbeck varapuheenjohtajana sekä filosofiantohtori A. Hämäläinen kokoontui kertomusvuonna seitsemän kertaa pohtimaan museon järjestelyä ja hoitoa koskevia kysymyksiä. Museon hoitaja, arkkitehti A. W. Rancken toimi johtokunnan sihteerinä.

Museo oli suljettuna joulukuun 15 p:ään saakka, jolloin se jälleen avattiin perusteellisen uusimisen ja uudestiasattelun jälkeen. Museolla oli senjälkeen hallussaan Hakasalmen huvilan molemmat kerrokset; sen huoneistoihin kuului halli, kirjastuhuone, kanslia- ja arkistuhuone sekä viisitoista näyttelysalia, joihin allaluetellut kokoelmat oli pantu näytteille: Vanhoja helsinkiläiskalustoja; Helsingin geologiaa ja arkeologiaa valaisevia esineitä; Helsingin merenkulkua valaisevia esineitä; karttoja, valokuvia, y. m.; eri malleja, m. m. kaupungista laadittu iso pahvimalli sekä vanhempia ja uudempia kuvia; virkapukuja ja aseita; apteekki; pukuja ja käsitöitä; muotokuvia; mahonkihuonekaluja v:lta 1800—1850; senaattori L. Mechelin vainajalle kuuluneita huonekaluja ja esineitä; ruokasalin kalusto ja hopea-, tina-, lasi- ja posliiniesineitä; Furuhjelmin taulukokoelma (2 salia); sekä huoneensisustus 1880—90 luvulta.

Avajaistilaisuuteen oli kutsuttu tasavallan presidentti, ministerit, virastopäälliköt, kaupunginvaltuusto, kaupungin virkailijoita, arkkitehtejä ja taiteilijoita, museomiehiä, sanomalehtimiehiä, museolle lahjoituksia tehneitä henkilöitä y. m. Ohjelma aloitettiin kaupunginorkesterin jäsenten esittämällä orkesterisoitolla. Lautakunnan puheenjohtaja Ailio piti puheen, johon johtaja I. Lindfors kaupunginvaltuuston puolesta vastasi, kiittäen museon johtokuntaa sen suorittamasta suuresta työstä.

Opastusluettelo laadittiin molemmilla kotimaisilla kielillä.

Joka sunnuntai klo 12—15 ja joka perjantai klo 17—20 sai yleisö maksutta käydä museossa, maanantaisin klo 12—15; tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 14—17 pidettiin museo avoimna markan sisäänpääsymaksua vastaan. Lauantaisin oli museo suljettuna.

Sen puolen kuukauden aikana, jonka museo puheenaolevana vuonna oli avoinna, kävi siellä 484 henkilöä, joista 67 oli maksavaa ja 417 ilmaiseksi kävijää.

Museon kokoelmiin on tullut lisää seuraavat 348 numeroa: 60 valokuvaa ja taulua, 34 pukukappaletta, 15 rahaa ja mitalia, 15 huonekalua, 204 sekalaista esinettä ja 20 arkistonumeroa.

Vuonna 1929 tekivät seuraavat henkilöt lahjoituksia museolle: herra A. Nordman, kauppias J. Lindstedt, arkkitehti H. Saurénin kuolinpesä, herra S. Malmqvist, neiti A. Sandellin kuolinpesä, Helsingin maistraatti, neidit I. ja S. Wasastjerna, ent. vääpeli I. Kaarna, neiti M. Forstén, neiti E. Heikel, professori W. Heikelin kuolinpesä, professori A. Hackman, herra O. Kivistö, professori Hj. Tallqvist, arkkitehti N. Wasastjerna, ylijohtaja E. Böök, herrat O. Broström ja A. Rönnberg y. m.

Suurempien ostojen joukosta mainittakoon herra Linnalalta kaappikello, rouva K. Koskiselta hopeaesineitä, posliineja y. m., herra S. Malmqvistilta vanhahkoja kivipiirroksia, neiti N. Töttermannilta nukkeja, vahtimestari Aarniolta taffelpiano, neiti A. Wiikiltä empire-kruunu ja erilaisia huonekaluja, neiti E. Heleniukselta Sinebrychoffin puutarhaa esittävä öljymaalaus, Pohjois-maisesta Antikvariaatista A. Federleyn vuonna 1898 maalaama, junkkari-koulua esittävä vesivärimaalaus y. m.

Vuoden varrella saatiin kootuksi geologinen ja arkeologinen kokoelma, näistä edellinen maisteri G. Branderin toimesta ja jälkimmäinen osittain Kansallismuseosta saatuina talletuksina. Taitelija K. Nuotio laati mallin eräästä Lehti-saarella olevasta muinaishaudasta sekä Helsingin pitäjän kirkosta ennen sen vuonna 1893 sattunutta paloa.

Helsingin kirkkovaltuusto talletti museoon erinäisiä vanhempia kirkonkalustesineitä, joita tätä ennen on säilytetty Nikolainkirkon läntisessä paviiljonkirakennuksessa.
